

FRAGMENTA VITÆ DUPLICIS S. WILLIBRORDI

A THIOFRIDO ABBATE ETERNACENSI SCRIPTÆ

(MABILL. Acta sanctorum ord. S. Benedicti, Sæculum III, part. I, pag. 629.)

I.

De primordiis monasterii S. Willibrordi.

Dux excellentissimæ generositatis Pippinus cum Blitruide, conthorali sua, æque generosis orta natalibus, tertio Idus Maii, anno duodecimo Childeberti gloriosissimi regis, dedit beato Willibrordo Eternacensis fisci medietatem integram, a Theodardo egregii ducis Theotharii filio sibi traditam. Irmina vero, Dagoberti regis (*nimirum secundi, ut putant*) filia, hæreditario jure possessam cum omnibus appendiciis et adjacentiis suis cum villa montis sitam in pago Tulbiacensi (*de Zulpich diœc. Coloniensis*) in Kalendis Decembris addidit partem alteram. Idem munificus princeps sub chirographi conscriptione anno IV regis Dagoberti, VI Nonas Martii, tradidit illi villam in pago Mosariorum sitam, et a præterfluentis fluvii nomine Suestram nuncupatam, et egregiæ Blitrudis sagaci industria ab ingenuis viris pecuniæ impendiis comparatam. Et quia utriusque loci situs tam sapienti architecto visus est æcœnus, et cœnobialis vitæ studiis apprime aptus et dignus, in utroque jactis fundamentis exædificavit cœnobiâ, et in montibus Israel, in pascuis uberrimis pascendum aggregavit gregem Dominicum.

II.

De translatione S. Willibrordi, et de Frithelone ex comite monacho.

Anno progeniti Verbi 1051, a transitu ejusdem gloriosi Patris 292, oratorii caduci fabrica instaurata, Humberto abbati totique congregationi sedit sententia, ut XIV Kalendas Novembris, invitato præclaro Poppone sanctæ Trevericæ sedis archipræsule, et defensore Henrico glorioso duce Bajoariæ, inter dedicationis solemnia ejus ossa transferrentur in locum ubi hodie cum reverentia et honore debito recondita visuntur. Delecti sunt ad tam pretiosum inquirendum et effodiendum thesaurum cœnobitæ celebres et in sanctæ conversationis proposito nobiles qui dum obseratis ecclesiæ januis pavementum conarentur infringere, unus ex eis, Thietmarus nomine, oblitus nocturno se delusum phantasmate, bipennem libraturus, brachia quasi divinitus colligata sensit. Quare attonitus et anxius animo, ab

(261) Ad hæc tempora, inquit Browerus, ex cujus libro II ista decerpsi, revocanda sunt quæ de altero Frithelone, Eternacensis monasterii advocato, Thiofridus scripsit. Is Bedensi pago late rerum potitus, cum S. Willibrordi fortunas per se suosque fœde divexasset, ausus denique est Namurcensẽ comi-

A Huberto præposito in secretioris loci adytum deductus, monitusque paterne ut puræ confessionis se gemitibus expurgaret, si cujus criminis sibi conscius esset. Ille vero hæsitans cum nihil ab se novi admissum invenisset, jussus est ad lavatorium divertere, et sarabara (*id est vestimenta*) sua diligenter inspicere. Quod cum fecisset, et polluta vestimenta deprehendisset, subeunte animum pœnitentia sacro labori se reddidit. Egesta autem humo et effractis duabus cryptis in tertia sacratissimum repperunt sarcophagum et sericum desuper pallium quod (mirum dictum!) per tot sæcula non modo incorruptum, verum etiam pulchrum et integerrimum usque in id temporis ad basilicæ Dei suspenditur ornatum, incorrupte vitæ ac meritorum tanti pontificis evidens testimonium.

B Accessit inde Humbertus abbas pro reliquiis distribuendis (*f. detegendis*): et elevato paulisper operculo videre meruit dilectissimum dominum suum jacentem illesæ cuculla et cilicio, et pene toto corpore integro, tantisque fragrante odoribus, ac si delibutum esset unguentis omnibus, et aromata de carne mortua ebullirent pro vermibus. Idem inseruit manuum, nec sine summa formidine uam quoque de costis sancti viri extraxit. Cumque omni diligentia obserato et elevato sarcophago sacre celebrarentur excubiæ, quidam ex cœnobitis Frithelo nomine, qui nobili ortus prosapia, deposito cingulo terrenæ militiæ, oblati ante se duobus filiis indolis egregiæ, suavi se jugo subdidit servitutis Dominicæ, supervenit tota debilitatus membrorum compagine, utpote C intestinis ejus prolapsis et dependentibus in recessus confinio et margine; intimæ orationis prostratus obtulit hostiam, et exurgens nescius impegit in tumbam: et absque ulla mora ex collisione salutifera visceribus in sedem revocatis pristinam sanitatem adeptus est.

III.

De eodem Frithelone, ex lib. IV Vitæ metricæ S. Willibrordi.

Clarus militia dum militis induit arma
Sed vexilla ferens cum sterneret acrius hostes,
Lapsus equo jacuit, prolapsaque viscera luxit (261).

D tem Adelbertum bello lacerare. Sed prima congressione susus, fuga se proripuit suorum maximo detrimento. Inde Bedensis pagus direptus, Frithelo a gregario milite confossus. Bertramus gener ejus, et ipse in sanctum injurius, miseram vitam exegit.